WIKIPEDIA

Kilikia armena lingvo

Kilikia armena lingvo (armene: **Միջին հայերեն**) ankaŭ nomata *mez-armena lingvo* (armene **կիլիկյան հայերեն**), sed ĉi lasta termino povas esti konfuzita pro la modernaj dialektoj, ĝi korespondas al la dua periodo en la skriba armena lingvo, en kiu multaj libroj estis publikigitaj inter la 12-a kaj 18a jarcentoj. Ĝi venas post Grabaro (klasika armena lingvo) kaj antaŭe aŝĥarhabar (moderna armena).[1]

Klasika armena estis ĉefe influa kaj sinteza lingvo, sed en meza armena, dum la periodo de moderna armena influo, aglutinaj kaj analizaj formoj influis la lingvon. Tiurilate, Meza armena estas transira fazo el malnova armena al moderna armena.[2] Kvankam modernaj armenaj komencis formiĝi sub kondiĉoj de fortaj dialektaj diferencoj, malpliiĝo de malnova literaturo kaj manuskriptaj tradicioj. Meza armena estas transira fazo de malnova armena al moderna armena. Meza armena estas rimarkinda ĉar ĝi estis la unua skriba formo de la armena kiu montras okcidentajn tipajn voĉajn ecojn kaj enkondukis la literojn օ kaj ֆ, kiuj estis bazitaj sur la grekaj literoj "ο" kaj "φ". [3]

Referencoj

1. ↑ Karst, Josef. (1901) *Historische Grammatik des Kilikisch-Armenischen* (germane). E.J. Trübner.
2. ↑ Melkonian, Zareh. (1990) ' **(armene).**
3. ↑ History of the Armenian Language in the Pre-Written Period, Yerevan, 1987.